

melbelse derom til Anstalten, men vedblev at betale Præmien, som Anstalten uden Indvendinger modtog, sidste Gang for Aaret 1865—66. Den Paagjældende, der skal være kommen rask hjem fra Krigen, blev syg i Vinteren 1865 og døde i December s. A. Andrageren henvendte sig da til Anstalten for at høre Beløbet, men fik til Svar, at den Udsøgte i Henhold til § 11 i Planen maatte betragtes som frivillig udtraadt af Anstalten fra det Dødsblik af, at han uden Anmeldelse tog activ Deel i Krigen, og denne Opfattelse har Hof- og Stabsretten siden godkendt. Udvalget nærer ingen Tvivl om Rigtigheden af Bestyrelsens Fremgangsmaade, men paa den anden Side forekommer det Fleertallet, at Omstændighederne tale for at komme Andrageren noget til Hjælp, da han, der nu er 69 Aar, har kostet Meget paa sin Søns Uddannelse, og, naagt han lever i temmelig trangt Aar, betalt hans Gjæld; det tilraader derfor, at Sagen henvises til Finantsministeren.

24. Skipper P. Rjer af Sønderborg ansøger om en Erstatning, deels fordi han af Militairretaten blev opholdt i længere Tid med sin Jagt i Slesvig By, hvorefter den blev indfrosset, og deels fordi han derved gik Glip af den Fragt paa 70 Rd., for hvilken han var accorderet. Det fremgaaer ikke tilstrækkeligt klart af Andragendet, hvorvidt det har været indgivet til Krigsministeriet eller ei, og man kan derfor ikke tilraade at fremme det videre.

25. Slagtermester Sally-Meyer af Aalborg andrager om Krigsstadeserstatning. Som Contrahent med Militairretaten om Købet af Huder og Talg angiver han at have lidt et Tab paa 3,204 Rd. ved Indtagelsen af Als og Nømningen af Fredericia. 400 Rd. har han faaet af Erstatningscommissionen og 800 Rd. af Fonden for betrængte Huder, ved hvilke Beløb hans Tab i Fredericia er dækket. Resten, c. 2,000 Rd., er Gjenstand for hans Andragende. Det maa herved bemærkes, at hans Omsætning med Hæren har udgjort 55,000 Rd., og det skulde synes besynderligt, om han ikke derpaa havde indvundet det Beløb, neppe 4 pCt., hvorom han andrager, saa meget mere, som han fandt det fordeelsagtigt at

fornye sin Contract den 1ste April 1864, paa en Tid altsaa, da det ikke laa fjernt at tænke sig Muligheden af, hvad der skete; men, selv bortset deraf, vilde det være i Strid med den Praxis, der hidtil har været fulgt, om man vilde erstatte Næringsstab for dem, der selv frivilligt udsatte sig derfor, naar man stedsse har afviist alle Krav paa Erstatning for Næringsstab i Almindelighed. Man foreslaaer derfor, at Andragendet henlægges.

26. Brændeviinsbrænder S. Henriksen andrager om Erstatning for et Tab, han har lidt som Marketender paa Gottorp Slot, da dette i Februar 1864 blev besat af Fjenden. Tabet angiver han til 2,358 Rd. Han blev ansat som Marketender i 1855 og kunde ifølge sin Contract kun fratænde sin Stilling til 1ste Mai eller 1ste November; derfor var han nødt til at blive, da Krigen udbrød. Da hans militaire Forsatte ikke gav ham mindste Vink om Dannevirkes Nømning, kunde han ikke træffe nogen Foranstaltning til at redde de store Beholdninger, som Krigen havde foranlediget ham til at anskaffe. Følgen deraf blev, at de fjendtlige Tropper fortærede dem, og tilmed ødelagde mange af hans Eiendele. I 1864 indgav han et Andragende om Erstatning, men blev af Chefen for Armeens Intendantur henviist til at oppebie den da forventede Lov om Krigsstadeserstatning. Paa et fornyet Andragende fik han under 14de April s. A. et benægtende Svar, hvorpaa han henvendte sig til Rigsraadet, men kom for silbe til at faae sin Sag prøvet. Skjøndt det maa erkjendes, at Andragerens Forhold til Hæren var et andet end de Næringsdrivendes, hvem Krigen havde ført til Leiren, kan man dog ikke skjønne rettere, end at han ikke var contractmæssigt forpligtet til den store Udbidelse af sin Forretning, hvorved hans Tab blev saa bethdeligt, men at denne var foretagen frivilligt i Haab om Fordeel. Andragendet bliver saaledes at henføre til samme Klasse som det ovennævnte, og man kan derfor ikke tilraade dets videre Fremme.

27. Skibsbygmester D. S. Bonnesen af Aalborg andrager om en Krigsstadeserstat-